

มวยไทยกับการต่อต้านคิกบ็อกซิ่งในสังคมไทย พ.ศ.2515 Muay Thai and the Anti-Kickboxing in Thai Society, 1972

อภิเชษฐ กาญจนดิฐ^{1*}
Apichest Kanchanadit^{1*}



¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา 90000

¹ Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University, Songkhla, 90000

* Corresponding author: E-mail address: apichest@hotmail.com

(Received: November 21, 2024; Revised: January 26, 2025; Accepted: February 7, 2025)

บทคัดย่อ

บทความนี้ใช้ระเบียบวิธีทางประวัติศาสตร์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมวยไทยกับการต่อต้านการเข้ามาของกีฬาคิกบ็อกซิ่งในสังคมไทย พ.ศ.2515 การศึกษาพบว่าเนื่องจากมวยไทยมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์เรื่องชาติและสถาบันกษัตริย์ รวมทั้งยังเป็นกีฬาอดนินิยมในสังคมไทยมาอย่างยาวนานจึงทำให้มวยไทยเป็นกีฬาประจำชาติที่มีสถานะพิเศษ ดังนั้นเมื่อนักธุรกิจกีฬามวยชาวญี่ปุ่นนำกีฬาคิกบ็อกซิ่งเข้ามาเผยแพร่ในสังคมไทยในพ.ศ.2515 โดยประชาสัมพันธ์ว่าเป็นศิลปะการต่อสู้ที่เก่าแก่และมีประสิทธิภาพในการต่อสู้เหนือกว่ามวยไทยจึงสร้างความไม่พอใจให้แก่ผู้คนในสังคมไทย ขณะเดียวกันความไม่พอใจดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ญี่ปุ่นมีอิทธิพลเหนือเศรษฐกิจและการกีฬาของไทย จึงทำให้ผู้คนหลายกลุ่มในสังคมไทยมองว่าคิกบ็อกซิ่งเป็นอีกหนึ่งภัยคุกคามจากญี่ปุ่นจนทำให้ผู้คนเหล่านี้เลือกใช้ความรุนแรงหลายรูปแบบ รวมถึงใช้กีฬามวยไทยซึ่งเป็นหนึ่งในอัตลักษณ์สำคัญของสังคมไทยเป็นเครื่องมือต่อต้านชาวญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับกีฬาคิกบ็อกซิ่งอันสะท้อนถึงการผานแนวคิดชาตินิยมเข้ากับมวยไทยเพื่อต่อต้านการครอบงำจากมหาอำนาจภายนอก

คำสำคัญ: มวยไทย คิกบ็อกซิ่ง ความรู้สึกต่อต้านญี่ปุ่น

Abstract

This study uses a historical methodology to investigate the relationships between Muay Thai and the resistance against Kickboxing in Thai society in 1972. Results show that Muay Thai is strongly tied with History and important identities about National and Monarchy, and been a popular sport in Thai society for a long time. By then, Muay Thai is become a national sport with a prominent position. When a Japanese boxing businessman introduced kickboxing into Thai society in 1972, by explaining that a martial art that was older than Muay Thai, and had a fighting effectiveness better than Muay Thai. It caused dissatisfaction among many people in Thai society. Moreover, this dissatisfaction revealed when Japan had influence over the Thai economy and sports. Many groups of people in Thai society viewed kickboxing as another threat from Japan, leading these people to resort to various forms of violence, including Muay Thai. It is an important identity of Thai society, as a tool to resist the Japanese who get involved in kickboxing that reflecting the integration of nationalist ideas with Muay Thai to resist the domination of external power.

Keywords: Muay Thai, Kickboxing, Anti-Japanese Sentiment

บทนำ

ในช่วงกลางเดือนตุลาคม พ.ศ.2515 มีเหตุการณ์สำคัญที่น่าสนใจเหตุการณ์หนึ่งซึ่งหนังสือพิมพ์ยอดนิยมนหลายฉบับในสังคมไทยในขณะนั้นนำมาเป็นประเด็นพาดหัวข่าวอย่างพร้อมเพรียงกันต่อเนื่องกันเกินกว่าหนึ่งสัปดาห์ คือ ข่าวเกี่ยวกับการที่ผู้คนหลายกลุ่มในสังคมไทยแสดงความไม่พอใจต่อชาวญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับกีฬาคิกบ็อกซิ่ง (Kickboxing) ที่เดินทางเข้ามาแข่งขันกับนักมวยไทยและตั้งสถานฝึกซ้อมกีฬาคิกบ็อกซิ่งในกรุงเทพฯ โดยระบุว่าชาวญี่ปุ่นข้างต้นแสดงท่าทีลบหลู่กีฬามวยไทยอันเป็นกีฬาประจำชาติของไทยจนทำให้พวกเขาเลือกใช้มาตรการต่างๆ เพื่อต่อต้านชาวญี่ปุ่นเหล่านี้ นับตั้งแต่การใช้ความรุนแรงในเวทีแข่งขัน การชุมนุมขับไล่ชาวญี่ปุ่นผู้เกี่ยวข้องกับกีฬานี้ [1] การทำร้ายผู้ฝึกสอนชาวญี่ปุ่น รวมถึงการบุกทำลายสถานที่ฝึกสอนและฝึกซ้อมกีฬาคิกบ็อกซิ่งที่ก่อตั้งขึ้นในย่านศูนย์การค้าใจกลางกรุงเทพฯ [2] และถึงที่สุด คือ การที่หน่วยภาครัฐของไทยซึ่งมีหน้าที่ดูแลการเข้าออกประเทศของชาวต่างชาติได้ดำเนินการขับชาวญี่ปุ่นเหล่านี้ออกจากประเทศอย่างเร่งด่วนโดยตั้งข้อหาว่าเป็นภัยคุกคามต่อความสงบของสังคมไทย [3]

เหตุการณ์ที่ผู้คนหลายกลุ่มในสังคมไทยร่วมกันการต่อต้านกีฬาคิกบ็อกซิ่งเมื่อพ.ศ.2515 มิได้เป็นเพียงปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมากจนทำให้หนังสือพิมพ์ร่วมสมัยต้องรายงานข่าวเหล่านี้เป็นข่าวใหญ่อย่างต่อเนื่องเท่านั้น แต่เหตุการณ์นี้ยังมีความสำคัญในแง่ที่ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมไทยในเวลาต่อมา ดังที่มีการอธิบายว่าเหตุการณ์นี้เป็นหนึ่งในแรงบันดาลใจสำคัญที่ทำให้บรรดานิสิตนักศึกษาหัวก้าวหน้าในมหาวิทยาลัยของไทยในเวลานั้นเริ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองและสังคมของตนอย่างเข้มข้นและกว้างขวางยิ่งขึ้นจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่สำคัญของประเทศไทยในเวลาต่อมา ดังที่อดีตนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์รายหนึ่งซึ่งมีบทบาทในกิจกรรมนักศึกษาในช่วงครึ่งแรกของทศวรรษ 2510 รวมทั้งมีส่วนร่วมก่อตั้งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย และต่อมากลายเป็นนักการเมืองระดับประเทศกล่าวว่าเหตุการณ์ต่อต้านกีฬาคิกบ็อกซิ่งในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2515 ทำให้ขบวนการนักศึกษาตัดสินใจว่าควรเริ่มลงมือเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น [4] สอดคล้องสิ่งพิมพ์ “หัวก้าวหน้า” ร่วมสมัย [5] และงานวิชาการในยุคต่อมามีตั้งข้อสังเกตว่าเหตุการณ์ดังกล่าวมีส่วนกระตุ้นให้ขบวนการนักศึกษาตัดสินใจเคลื่อนไหวในการต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น [6] ซึ่งสำหรับการศึกษาประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่แล้วมักกล่าวว่าการเคลื่อนไหวของนิสิตนักศึกษาเพื่อต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นดังกล่าวคือรากฐานของการเรียกร้องรัฐธรรมนูญและการนำมาสู่เหตุการณ์เรียกร้องประชาธิปไตยครั้งใหญ่ของสังคมไทยเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 นั่นเอง

อย่างไรก็ตาม แม้เหตุการณ์การต่อต้านกีฬาคิกบ็อกซิ่งเมื่อพ.ศ.2515 เป็นเหตุการณ์สำคัญที่น่าสนใจและที่ผ่านมามีงานวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับมวยไทยไว้หลายแง่มุม อาทิ ปีเตอร์ เวล (Peter Vail) ที่เสนอว่ามวยไทยมีฐานะเป็นกีฬาประจำชาติที่ถูกประกอบสร้างขึ้นให้เชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ราชาชาตินิยม [7] หรือกัมปนาท เอกฉายที่อธิบายถึงกรณีที่รัฐบาลสมบูรณาญาสิทธิราชย์ของสยามใช้กระบวนการต่าง ๆ เพื่อประกอบสร้าง “มวย” ให้กลายเป็น “มวยไทย” ซึ่งสร้างจินตนาการร่วมในสังคมว่ามวยไทยเป็นกีฬาและมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ [8] อภิเชก มณเฑียรวิเชียรฉายอธิบายถึงอิทธิพลของแนวคิดความเป็นสมัยใหม่แบบตะวันตกและกระบวนการทำให้เป็นพาณิชย์ที่ทำให้มวยไทยมีบทบาทสำคัญทางทหาร การเป็นกีฬายอดนิยมนประจำชาติ การเป็นสื่อกลางการพนัน การเป็นกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว และการเป็นกีฬาที่ก้าวสู่ความเป็นนานาชาติ [9] ส่วนพัฒนา กิตติอาษา อธิบายว่านักมวยไทยที่มีผู้เปรียบเปรยว่าเป็น “หมาไล่เนื้อ”

สร้างตัวตนความเป็นชายโดยการต่อรองทางวัฒนธรรมผ่านการฝึกฝนร่างกายและจิตใจ รวมทั้งเข้าอยู่ในระบบอุปถัมภ์เพื่อให้มีโอกาสแข่งขันชมมวยหารายได้เลี้ยงครอบครัว [10] ขณะที่จักรกริช สังขมณี อธิบายว่าการสร้างความเป็นชายของนักมวยไทยสัมพันธ์กับแนวคิดทางพระพุทธศาสนา แนวคิดเรื่องความรักชาติ รวมถึงการยินยอมให้ “ครูมวย” จัดการร่างกายของเขาผ่านการฝึกซ้อมรูปแบบต่าง ๆ [11] แต่ยังไม่มีการวิชาการที่ศึกษาการใช้ความรุนแรงของสังคมไทยต่อคนต่างชาติโดยมีสาเหตุจากเรื่องมวยไทยดังกรณีของการต่อต้านกบฏกบฏชิงของญี่ปุ่นดังที่กล่าวไว้ข้างต้นมาก่อน สิ่งเหล่านี้จึงนำมาสู่ความสนใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ดังกล่าว โดยมีคำถามสำคัญว่ากีฬามวยไทยมีความสัมพันธ์กับการที่ผู้คนกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมไทยใช้ความรุนแรงต่อชาวญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับกบฏกบฏชิงซึ่งเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2515 อย่างไร ขณะเดียวกันการใช้ความรุนแรงดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติของผู้คนในสังคมไทยในขณะนั้นที่มีต่อมวยไทย คบูกบฏชิงและภาพลักษณ์ของประเทศญี่ปุ่นอย่างไร ทั้งนี้นอกจากตอบคำถามข้างต้นแล้ว การศึกษาดังกล่าวยังอาจช่วยให้เข้าใจทัศนคติของผู้คนในสังคมไทยที่มีต่อตนเองและต่อโลกภายนอกในเวลาดังกล่าวได้อีกมิติหนึ่ง

วัตถุประสงค์

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างมวยไทยกับการต่อต้านการเข้ามาของกบฏกบฏชิงในสังคมไทย พ.ศ. 2515 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมวยไทยกับการต่อต้านการเข้ามาของกบฏกบฏชิงในสังคมไทย พ.ศ.2515

ระเบียบวิธีการศึกษา

บทความชิ้นนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ (Historical Methodology) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกีฬามวยไทยกับการต่อต้านการเข้ามาของกบฏกบฏชิงในสังคมไทย พ.ศ. 2515 โดยเป็นการวิจัยแบบตีความ (Interpretive Research) ที่ใช้ข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) โดยเฉพาะหลักฐานชั้นต้นจากสิ่งพิมพ์ร่วมสมัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและเหตุการณ์ดังกล่าวเพื่อสอบถามและอธิบายข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

ผลการศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับกีฬามวยไทยกับการต่อต้านการเข้ามาของกบฏกบฏชิงในสังคมไทย พ.ศ.2515 มีประเด็นสำคัญดังนี้

ความสัมพันธ์ของมวยไทยต่อประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์สำคัญในสังคมไทย

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่มีความสำคัญและสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์กระแสหลักของรัฐและสังคมไทยอย่างใกล้ชิด เพราะมวยไทยมีความสำคัญในด้านการทหารของรัฐไทยมาอย่างน้อยตั้งแต่ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยเฉพาะการเป็นหนึ่งในเครื่องมือในการสู้รบกับดินแดนข้างเคียงในช่วงก่อนหน้าการคุกคามด้วยยุทธวิธีและสรรพาวุธสมัยใหม่ของชาติตะวันตก [9] ความสำคัญในแง่มนต์ของมวยไทยได้รับการเน้นย้ำผ่านงานนิพนธ์สำคัญในสังคมไทย โดยเฉพาะงานเขียนในกลุ่มพงศาวดารซึ่งแม้ว่าเป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ตามจารีตพื้นเมืองในอดีตแต่ยังคงทรงพลังต่อการสร้างสำนึกร่วมของผู้คนในสังคมไทยมาจนถึงปัจจุบัน โดยงานเขียนกลุ่มนี้นิยมนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับกษัตริย์และบรรพบุรุษไทยในอดีตที่ใช้มวยไทยเพื่อต่อสู้รักษาเอกราชของชาติบ้านเมือง ดังกรณีพระนเรศวรที่เชี่ยวชาญและใช้ศิลปะการต่อสู้เหล่านี้ทำสงครามปกป้องบ้านเมือง พระเจ้าตากสินที่ขุบเลี้ยงพระยาพิชัยดาบหักกบฏนักมวยฝีมือดีไว้ในกองทัพ

รวมถึงสมเด็จพระราชวังบวรฯ วังหน้าในรัชกาลที่ 1 ซึ่งขุบเลี้ยงนักมวยฝีมือดีที่สามารถแข่งขันเอาชนะนักมวยจากชาติตะวันตกได้อย่างราบคาบ หรือการที่นักมวยไทยชื่อนายขนมต้มเพียงรายเดียวสามารถแข่งขันเอาชนะนักมวยพม่าได้หลายรายติดต่อกันต่อหน้าองค์จักรีพม่าในช่วงหลังการเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่สอง ภาวะเช่นนี้จึงทำให้มวยไทยมีสถานะที่ใกล้ชิดกับสถาบันกษัตริย์และเป็นกีฬาประจำชาติที่เชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ มายาคติ อัตลักษณ์ [7] ตลอดจนวาทกรรมและการให้ความหมายเรื่องความเป็นชาติในสังคมไทยมาอย่างยาวนาน [12]

ขณะเดียวกัน มวยไทยยังมีความสำคัญในฐานะกีฬายอดนิยมในสังคมไทยมาอย่างยาวนาน เห็นได้จากการก่อตั้งสนามมวยต่างๆ มาตั้งแต่ในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ อาทิ สนามมวยสวนกุหลาบ สนามมวยสวนสนุก ในสวนลุมพินีเมื่อ พ.ศ.2471 หรือในยุคหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 ก็มีการก่อตั้งสนามมวยขึ้นอีกหลายแห่ง อาทิ สนามมวยท้องสนามหลวง สนามมวยหลักเมือง สนามมวยสวนเจ้าเชดที่มีการจัดการแข่งขันมวยไทยมาอย่างต่อเนื่องจนถึงการเกิดสงครามโลกครั้งที่สองในพ.ศ.2484 [13] แต่อาจกล่าวได้ว่ามวยไทยในฐานะกีฬาอาชีพสมัยใหม่กลายเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายอย่างชัดเจนในสังคมไทยเมื่อมีการจัดการแข่งขันมวยขึ้นที่สนามมวยราชดำเนินเป็นครั้งแรกในเดือนธันวาคม พ.ศ.2488 และต่อมาก็หาชนิดนี้ยังได้รับความนิยมมากขึ้นเมื่อสื่อสารมวลชนหลายรูปแบบเผยแพร่เรื่องราวการแข่งขันกีฬานี้ ออกสู่สังคมไทย อาทิ การเกิดขึ้นของนิตยสารเกี่ยวกับมวย การถ่ายทอดสดการแข่งขันมวยทางวิทยุ และการถ่ายทอดสดการแข่งขันมวยทางโทรทัศน์ที่เริ่มขึ้นตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2498 [14] และต่อมาเมื่อสังคมไทยนิยมกีฬานี้มากขึ้นจึงทำให้มีการก่อตั้งสนามมวยอื่น ๆ ตามมา อาทิ สนามมวยลุมพินี ในพ.ศ.2499 ที่กลายเป็นอีกหนึ่งสนามมวยสำคัญในสังคมไทย รวมถึงสนามมวยในระดับภูมิภาคอีกหลายแห่ง ทั้งนี้ควรกล่าวด้วยว่าความนิยมของผู้คนในสังคมไทยต่อมวยไทยยังทำให้ผู้คนจำนวนมากมีโอกาสรายได้จากอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬานี้ อาทิ นักมวย ผู้ฝึกสอน ค่ายมวย [15] ผู้จัดการ กรรมการ แพทย์สนาม ผู้ผลิตและจัดจำหน่ายอุปกรณ์เกี่ยวกับมวย หรือแม้กระทั่งกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนอกระบบเช่นการพนันก็ตาม จึงอาจกล่าวได้ว่ากีฬานี้มีความสำคัญต่อปากท้องของผู้คนอีกไม่น้อยในสังคมไทยเช่นกัน

จากความสัมพันธ์ของมวยไทยกับประวัติศาสตร์กระแสหลักและสถาบันสำคัญ รวมถึงการเป็นกีฬาอาชีพยอดนิยมที่หล่อเลี้ยงชีวิตของผู้คนจำนวนมากในสังคมไทยจึงทำให้กีฬามวยไทยมิได้มีความหมายหรือความสำคัญต่อสังคมไทยในแง่ของการกีฬาเท่านั้น แต่มวยไทยยังมีสถานะพิเศษที่โดดเด่นในฐานะกีฬาประจำชาติและเป็นพื้นที่อันไม่เป็นที่ทางการที่เชื่อมโยงสิ่งสำคัญข้างต้นและยึดโยงผู้คนหลายกลุ่มในสังคมไทยเข้าด้วยกันอย่างแนบแน่นและยาวนาน ด้วยเหตุนี้เมื่อเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่กระทบกระเทือนหรือคุกคามต่อสถานะและการดำรงอยู่ของมวยไทย จึงอาจนำไปสู่การกระทบกระเทือนความรู้สึกร่วมของผู้คนในสังคมไทยได้มากกว่าที่จะเกิดขึ้นกับกีฬาอื่น ๆ ที่มีการแข่งขันอยู่ในสังคมไทย ดังกรณีของการเผชิญหน้ากันระหว่างกีฬามวยไทยกับคิกบ็อกซิ่งที่เข้ามาจากประเทศญี่ปุ่นที่จะกล่าวต่อไปข้างหน้า

จากสนามการค้าถึงสนามมวย: ภาพลักษณ์ญี่ปุ่นในฐานะภัยคุกคามต่อสังคมไทยในช่วงทศวรรษ 2510

ถึงแม้ว่าดินแดนที่เป็นรัฐไทยกับญี่ปุ่นในปัจจุบันมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างน้อยที่สุดในแง่การค้ามายาวนานหลายร้อยปี แต่สำหรับผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมไทยแล้วอาจกล่าวได้ว่าพวกเขาเริ่มรู้จักญี่ปุ่นมากขึ้นในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง เนื่องจากรัฐบาลไทยในยุคนั้นอนุญาตให้กองทัพญี่ปุ่นใช้ดินแดนไทยเป็นทางผ่าน

และฐานทัพ ตลอดจนตัดสินใจเข้าร่วมกับญี่ปุ่นเพื่อทำสงครามกับฝ่ายสัมพันธมิตรซึ่งการตัดสินใจเช่นนั้นทำให้ประเทศไทยต้องรับผลกระทบจากการสู้รบและปัญหาทางเศรษฐกิจอันเนื่องจากพิษภัยของสงครามรวมถึงต้องเผชิญหน้ากับปฏิบัติการที่เข้มงวดของทหารญี่ปุ่นต่อคนไทยและเชลยศึกต่างชาติ และแม้เมื่อญี่ปุ่นต้องพ่ายแพ้ในสงครามก็ยังทำให้รัฐบาลไทยต้องพยายามดิ้นรนให้พ้นจากสถานะการเป็นผู้แพ้สงครามด้วยการชดเชยค่าเสียหายเป็นเงินตราและทรัพยากรอื่น ๆ เป็นจำนวนมากแก่ฝ่ายสัมพันธมิตรจนกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสถานะในเวทีระหว่างประเทศของไทยหลังสงคราม ดังนั้นการที่ผู้คนบางส่วนในสังคมไทยในช่วงทศวรรษ 2510 เคยผ่านประสบการณ์ตรงในช่วงสงครามหรือสมาทานเรื่องเล่าที่เกี่ยวข้องกับปฏิบัติการของทหารญี่ปุ่นในช่วงสงครามโลกครั้งที่สองจึงทำให้พวกเขามีภาพความทรงจำในด้านลบว่าญี่ปุ่นเป็นเคยภัยคุกคามความสุขสงบของสังคมไทยมาก่อนแม้วันเวลาของสงครามจะล่วงเลยมาร่วม 3 ทศวรรษแล้วก็ตาม

อย่างไรก็ตามเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลง ญี่ปุ่นได้ปรับท่าทีของตนอย่างมีนัยยะสำคัญ โดยเฉพาะการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ร่างขึ้นภายใต้การควบคุมของสหรัฐอเมริกาซึ่งกำหนดให้ญี่ปุ่นต้องยกเลิกสถาบันกองทัพและกิจการที่เกี่ยวข้องจึงทำให้ญี่ปุ่นสูญเสียบทบาทมหาอำนาจทางการทหารไปอย่างสิ้นเชิง แต่ภาวะเช่นนี้ทำให้ญี่ปุ่นสามารถนำงบประมาณที่เคยใช้เพื่อกิจการด้านกองทัพมาฟื้นฟูประเทศและพัฒนาเศรษฐกิจของตนได้อย่างเต็มที่และเพียงไม่นานนักญี่ปุ่นสามารถผลักดันเศรษฐกิจจนกระทั่งมีผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross National Product: GNP) ในช่วงหลังสงครามให้เติบโตโดยเฉลี่ยร้อยละ 10 ทุกปี และเมื่อถึง พ.ศ. 2513 ก็พบว่าญี่ปุ่นมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติมากกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของประเทศกำลังพัฒนาทั้งหมดในเอเชียรวมกัน [16] และในเวลานั้นเองที่ญี่ปุ่นเริ่มขยายการลงทุนและอิทธิพลทางเศรษฐกิจไปทั่วโลก โดยในกรณีของไทยที่ภาคเอกชนญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนจำนวนมาก ดังใน พ.ศ. 2514 ที่ภาคเอกชนญี่ปุ่น อาทิ มิตซูบิชิ เทรดดิ้ง (Mitsubishi Trading) มิตซูบิชิ ออยล์ แอนด์ แฟตส์ (Mitsubishi Oil and Fats) มิตซูย เทรดดิ้ง (Mitsui Trading) มิตซูย ปีโตรเคมีกัลส์ (Mitsui Petrochemicals) มิตซูยไฮเทนชัน (Mitsui High Tension) และเทจิโน (Teijin) เข้ามาเจรจาลงทุนสร้างท่าเรือน้ำลึก โรงงานถลุงเหล็ก โรงงานปิโตรเคมี การกลั่นน้ำมัน การต่อเรือและโรงงานประกอบรถยนต์ โดยกล่าวว่ามิโรงงานญี่ปุ่นราว 200 โรง ในกรุงเทพฯ ในปีดังกล่าว [17] แต่ถึงแม้ว่าภาคเอกชนญี่ปุ่นนำเม็ดเงินมาลงทุน จ้างงานและจัดซื้อทรัพยากรธรรมชาติจากไทยเป็นจำนวนมากแต่ภาคเศรษฐกิจของไทยก็ไม่ได้รับผลประโยชน์จากญี่ปุ่นอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะรัฐบาลญี่ปุ่นในขณะนั้นมักส่งเสริมภาคเอกชนของตนโดยบังคับใช้มาตรการที่ได้เปรียบชาติคู่ค้า อาทิ การเก็บภาษีขาเข้าในอัตราสูง การจัดระบบโควตาสำหรับการนำเข้าสินค้า การค้าขายผ่านระบบตัวแทนการค้า การห้ามนำเข้าเนื้อสัตว์ การตั้งกำแพงภาษีอัตราสูงสำหรับสินค้าขาเข้า การลงทุนหรือร่วมทุนที่ญี่ปุ่นเป็นฝ่ายได้เปรียบ ลักษณะเช่นนี้ทำให้ญี่ปุ่นกลายเป็นผู้ได้ดุลการค้าและมีอิทธิพลทางเศรษฐกิจเหนือไทยอย่างชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ ดังตัวเลขการขาดดุลการค้าของไทยต่อญี่ปุ่นที่เพิ่มขึ้นจาก 1,000 ล้านบาทใน พ.ศ. 2503 เป็น 2,500 ล้านบาทในพ.ศ.2508 และเพิ่มสูงขึ้นถึง 12,000 ล้านบาทในพ.ศ.2515 [18]

นอกจากนี้ รัฐบาลญี่ปุ่นยังมีสถานะเป็นเจ้าหนี้รายใหญ่ของไทย ดังกรณีที่รัฐบาลไทยกู้เงินจากรัฐบาลญี่ปุ่นเป็นจำนวนเงิน 21,600 ล้านบาท (ราว 60 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) ผ่านธนาคารเพื่อการนำเข้าและการส่งออกของญี่ปุ่น (EXIMBANK) และกองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจโพ้นทะเลแห่งญี่ปุ่น (Overseas Economic Cooperation Fund of Japan: OECF) เมื่อ พ.ศ. 2511 เพื่อลงทุนในโครงการขององค์การโทรศัพท์

และเพื่อใช้ในโครงการด้านพลังงาน [19] ภาวะเช่นนี้ทำให้ญี่ปุ่นมีอิทธิพลทางเศรษฐกิจเหนือไทย ส่วนทางกับอำนาจการต่อรองของไทยต่อญี่ปุ่นที่ลดลงตามไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้อิทธิพลของญี่ปุ่นต่อไทยจึงเปลี่ยนไปจากด้านการทหารมาสู่ด้านเศรษฐกิจ เช่นเดียวกับที่สังคมไทยค่อยๆ เปลี่ยนภาพลักษณ์ญี่ปุ่นจากที่เคยมองว่าเป็นภัยคุกคามทางการทหารมาเป็นภัยคุกคามทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในอีกลักษณะหนึ่ง ดังเห็นได้ว่าเมื่อเข้าสู่ทศวรรษ 2510 เริ่มมีนักวิชาการ ปัญญาชน สื่อมวลชนในสังคมไทย รวมถึงผู้บริหารระดับสูงในบางหน่วยงานของรัฐเริ่มแสดงความไม่ไว้วางใจต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นในประเทศไทยและเริ่มแสดงท่าทีต่อต้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจดังกล่าวผ่านรูปแบบต่าง ๆ อาทิ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนักเขียน-นักการเมืองที่มีชื่อเสียงเริ่มตีพิมพ์บทความวิจารณ์ญี่ปุ่นหลายชิ้นลงในหนังสือพิมพ์สยามรัฐมาตั้งแต่ พ.ศ. 2511 หรือวารสารสังคมศาสตร์ปริทัศน์ซึ่งเป็นนิตยสารหัวก้าวหน้าในยุคนั้นได้เผยแพร่ นิตยสารฉบับ “ภัยเหลือ” ที่วิจารณ์ญี่ปุ่นในเดือนเมษายน พ.ศ. 2513 เช่นเดียวกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ก่อตั้งชมรมต่อต้านสินค้าญี่ปุ่นในปีเดียวกัน แม้กระทั่งนายบุญชนะ อัตถากร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจก็เริ่มแสดงท่าทีต่อต้านการครอบงำทางการค้าของญี่ปุ่นจนมีผู้วิจารณ์ว่าเขาเป็นตัวตั้งตัวตีในการ “แอนตี้ญี่ปุ่น” [6] สิ่งเหล่านี้จึงแสดงให้เห็นว่าความคิดที่มองว่าญี่ปุ่นกำลังเป็นภัยคุกคามทางเศรษฐกิจได้เริ่มปรากฏขึ้นในสังคมไทยแล้ว ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจสอดคล้องกับการที่ชาติอื่น ๆ ที่เสียเปรียบการค้าต่อญี่ปุ่นในขณะนั้นเริ่มตีตราญี่ปุ่นในแง่ลบว่าเป็นชาติ “สัตว์เศรษฐกิจ” (economic animal) เช่นกัน [20]

นอกจากเรื่องเศรษฐกิจแล้ว กิจกรรมด้านการกีฬายังเป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่ทำให้ผู้คนบางส่วนในสังคมไทยในช่วงทศวรรษ 2510 มองญี่ปุ่นด้วยสายตาที่ไม่เป็นมิตรนักเช่นกัน เพราะในเวลาดังกล่าวรัฐบาลและสังคมไทยกำลังใช้กิจกรรมด้านกีฬาเพื่อแสวงหาการยอมรับในเวทีนานาชาติภายใต้ระเบียบโลกใหม่อีกครั้งหนึ่ง ดังที่มีการส่งเสริมให้นักกีฬาไทยออกไปแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศทั้งกีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ รวมถึงการแข่งขันกีฬาอาชีพระดับนานาชาติที่สำคัญมาตั้งแต่ปลายทศวรรษ 2490 โดยเฉพาะกีฬาที่สังคมไทยในขณะนั้นให้ความสนใจมากที่สุด คือ การแข่งขันมวยสากลอาชีพชิงแชมป์โลก และเมื่อโผน กิ่งเพชร เป็นนักมวยสากลอาชีพรายแรกของไทยที่ได้ครองตำแหน่งแชมป์โลกในพ.ศ.2503 ก็ทำให้โผนและกีฬามวยสากลอาชีพกลายเป็นความสำเร็จและความภูมิใจในเวทีกีฬานานาชาติของสังคมไทย อย่างไรก็ตามบรรยากาศดังกล่าวต้องจบลงด้วยฝีมือของนักกีฬาชาวญี่ปุ่น เมื่อโผน กิ่งเพชรต้องพ่ายแพ้เสียตำแหน่งแชมป์โลกแก่นักมวยชาวญี่ปุ่นถึงสองครั้ง โดยครั้งแรก คือ การเสียตำแหน่งแชมป์โลกแก่ฮิโรยุกิ เอะบิฮาระ (Masahiko “Fighting” Harada) เมื่อ พ.ศ. 2505 และครั้งที่สอง คือ การเสียตำแหน่งแชมป์โลกแก่ฮิโรยุกิ เอะบิฮาระ (Hiroyuki Ebihara) พ.ศ.2507 ซึ่งความพ่ายแพ้ทั้งสองครั้งเกิดขึ้นเมื่อนักมวยชาวไทยเดินทางไปแข่งขันที่ประเทศญี่ปุ่น ความพ่ายแพ้เช่นนี้จึงทำให้ผู้ชมชาวไทยที่ไม่มีโอกาสชมการแข่งขันด้วยสายตาตนเองหรือการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์มักวิจารณ์ผลการแข่งขันเหล่านั้นด้วยมุมมองแบบชาตินิยมว่าเป็นการแข่งขันที่ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมอยู่เสมอ ดังนั้นการที่นักมวยสากลอาชีพญี่ปุ่นพ่ายแพ้ตำแหน่งแชมป์โลกในเวทีนานาชาติไปจากนักมวยสากลอาชีพชาวไทยจึงเปรียบเสมือนการคุกคามช่วงชิงความภาคภูมิใจในพื้นที่ระดับนานาชาติไปจากความรู้สึกร่วมของผู้คนในสังคมไทยไปอีกมิติหนึ่ง

ต่อมาภาพลักษณ์การเป็นผู้คุกคามทางเศรษฐกิจและการกีฬาของญี่ปุ่นในสายตาของผู้คนในสังคมไทยในช่วงทศวรรษ 2510 ได้ผสมผสานและปรากฏขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญเมื่อมีการนำกีฬาคิกบ็อกซิ่งจากญี่ปุ่นเข้ามาเผยแพร่ในสังคมไทยในช่วงกลางทศวรรษดังกล่าว โดยกีฬาชนิดนี้มีรูปแบบการต่อสู้ที่ใกล้เคียงกับมวยไทย

คือ อนุญาตให้ข้อวิญญะแทบทุกส่วนเป็นอาวุธในการแข่งขัน โดยบางแหล่งข้อมูลระบุว่าคิกบ็อกซิ่งเป็นศิลปะการต่อสู้ที่ผสมผสานยูโด มวยไทย มวยปล้ำและคาราเต้เข้าด้วยกัน ทั้งนี้คิกบ็อกซิ่งเริ่มแพร่หลายขึ้นในญี่ปุ่นในช่วงทศวรรษ 2500 และเริ่มมีการถ่ายทอดสดการแข่งขันทางโทรทัศน์ในญี่ปุ่นขึ้นเป็นครั้งแรกใน พ.ศ. 2509 และในอีกสองปีต่อมามีสถานีโทรทัศน์มากกว่า 3 แห่งที่ถ่ายทอดสดการแข่งขันกีฬานี้ และมีรายงานว่าในเวลาดังกล่าวมีผู้ฝึกฝนกีฬานี้ราว 1,600 คน จาก 30 โรงยิมทั่วประเทศ [21] ต่อมากีฬาคิกบ็อกซิ่งเริ่มเป็นที่รู้จักในกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยในสังคมไทยเมื่อนายโอซะมุ โนกุจิ (Osamu Noguchi) นักธุรกิจกีฬามวยคนสำคัญในญี่ปุ่นได้เริ่มว่าจ้างนักมวยไทยที่ยังไม่มีชื่อเสียงมากนักไปแข่งขันกับนักกีฬาคิกบ็อกซิ่งที่ญี่ปุ่นในช่วงกลางทศวรรษ 2510 ซึ่งผลการแข่งขันมักลงเอยด้วยความพ่ายแพ้ของนักกีฬาไทย แต่เรื่องราวเหล่านั้นก็ยังไม่ส่งผลกระทบต่อผู้คนกลุ่มอื่น ๆ ในสังคมไทยมากนัก กระทั่งโอซะมุ โนกุจิได้ร่วมมือกับนักธุรกิจชาวไทยก่อตั้งสถานฝึกซ้อมกีฬาคิกบ็อกซิ่งขึ้นที่ศูนย์การค้าราชดำริอาเซตซึ่งตั้งอยู่ในเขตการค้าสำคัญของกรุงเทพฯ ในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ.2515 [22] และร่วมมือกับผู้จัดการแข่งขันมวยไทยที่มีชื่อเสียงรายหนึ่งจัดการแข่งขันระหว่างนักกีฬาคิกบ็อกซิ่งกับนักมวยไทยที่สนามมวยราชดำเนินในวันที่ 16 และ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2515 และที่สนามมวยใน จ.เชียงใหม่ในเดือนพฤศจิกายนปีเดียวกัน [23] โดยตั้งชื่อการแข่งขันที่จัดขึ้น ณ สนามมวยราชดำเนิน เมื่อ 16 ตุลาคม 2515 ไว้อย่างเ้าใจว่า “ศึกขามูโรกำแหง” [1]

คงไม่น่าประหลาดใจนัก หากบรรดาผู้มีส่วนร่วมจัดการแข่งขันรายการ “ขามูโรกำแหง” จะวาดหวังไว้อย่างสวยงามว่าการแข่งขันครั้งนี้จะดึงดูดความสนใจจากผู้ชมและนำมาซึ่งผลสำเร็จอันงดงามทางธุรกิจ แต่สิ่งที่ปรากฏขึ้นจริง คือ ยังไม่ทันที่การแข่งขันครั้งนั้นจะเริ่มต้นขึ้น แผนการดังกล่าวก็เริ่มพบกับความยุ่งยาก และกลายเป็นประเด็นที่ทำลายต่อสถานะของกีฬามวยไทยและแนวคิดชาตินิยมในสังคมไทย โดยเฉพาะเมื่อมีการเผยแพร่ข่าวสารในทำนองว่าโอซะมุ โนกุจิประสาสมัครกีฬา คิกบ็อกซิ่งว่ากีฬานี้มีความเป็นมาเก่าแก่กว่ามวยไทย ทั้งยังมีประสิทธิภาพในการต่อสู้ที่เหนือกว่ามวยไทย ขณะที่มวยไทยมาจากคิกบ็อกซิ่ง และการไหว้ครูของมวยไทยก็เป็นการเต้นรำของกลุ่มคนที่ไม่มีอารยธรรม [24] รวมทั้งกล่าวว่าถึงเวลาที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย “ต้องยอมรับคิกบ็อกซิ่งแล้ว” กระแสข่าวเช่นนี้สร้างความไม่พอใจในสังคมไทยจนทำให้หนังสือพิมพ์ยอดนิยมในขณะนั้นเริ่มวิจารณ์ต่อกรณีดังกล่าวอย่างรุนแรงว่า “ญี่ปุ่นคุ้ยทัณฑ์มวยไทย” [22] ขณะที่หนังสือพิมพ์ยอดนิยมอีกฉบับหนึ่งอธิบายว่าแท้ที่จริงแล้วกีฬาคิกบ็อกซิ่ง คือ การที่คนต่างชาติกลุ่มหนึ่งซึ่งมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ฝึกหัดการต่อสู้แบบมวยไทยแต่กลับตั้งชื่อกีฬาขึ้นใหม่ว่าคิกบ็อกซิ่งโดยไม่เคารพมวยไทย ดังนั้นหนังสือพิมพ์ฉบับนี้จึงเปิดโอกาสให้ประชาชนไทยวิพากษ์วิจารณ์เรื่องนี้จนกว่าการบิดเบือนกีฬามวยไทยจะสิ้นสุดไป [25] การที่หนังสือพิมพ์ซึ่งมีชื่อเสียงและเป็นสื่อสารมวลชนที่ทรงพลังในสังคมไทยในเวลานั้นเริ่มวิจารณ์การเข้ามาของกีฬาคิกบ็อกซิ่งว่าเป็นการคุกคามหรือลบหลู่มวยไทยซึ่งมีสถานะสูงเด่นในสังคมไทยจึงค่อย ๆ ไม่เพียงแต่เป็นการนำแนวคิดชาตินิยมมาผสมผสานเข้ากับกีฬาประจำชาติที่มีสถานะพิเศษในสังคมเท่านั้น แต่ยังทำให้บรรยากาศแห่งความชิงชังที่มีต่อกีฬาคิกบ็อกซิ่งและผู้เกี่ยวข้องก่อตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว จนอาจกล่าวได้ว่าหากความทรงจำด้านลบและความไม่พอใจของสังคมไทยต่อภาพลักษณ์ผู้คุกคามครอบงำทางเศรษฐกิจและการช่วงชิงความภาคภูมิใจในการแข่งขันกีฬาสากลในเวลาดังกล่าวเป็นกองไฟที่คุกรุ่นอยู่แล้ว การปลุกเร้าอารมณ์ความรู้สึกของผู้คนในสังคมไทยว่าคิกบ็อกซิ่งจากประเทศญี่ปุ่นได้เข้ามาคุกคามมวยไทยซึ่งเป็นกีฬาที่มีสถานะสำคัญของชาติก็เปรียบได้กับการราดน้ำมันลงบนกองไฟที่คุกรุ่นอยู่นั้นให้ลุกโชนขึ้นทันทีนั่นเอง

รวมพลังด้านชาмуไรกำแหง: ความสัมพันธ์ระหว่างมวยไทยและสังคมไทยกับการต่อต้าน ก๊ฬาคิกบ็อกซิ่ง พ.ศ. 2515

ด้วยเหตุที่ผู้คนในสังคมไทยจัดวางสถานะของมวยไทยไว้อย่างสูงเด่น ดังนั้นโดยฉับพลันที่มีการนำเสนอภาพลักษณ์ของก๊ฬาคิกบ็อกซิ่งที่เผยแพร่เข้ามาในสังคมไทยในช่วงเดือนตุลาคม ค.ศ.2515 ว่าเป็นภัยคุกคามที่ทำลายต่อมวยไทยทั้งในแง่ศักยภาพทางการกีฬาและแง่สถานะอันสูงส่ง จึงทำให้ผู้คนหลายกลุ่มในสังคมไทยเริ่มมีส่วนสร้างความเกลียดชังและปลุกเร้าให้ใช้ความรุนแรงต่อนักกีฬา ผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนถึงตัวก๊ฬาคิกบ็อกซิ่งดังพบว่าเพียงไม่กี่วันก่อนหน้าการแข่งขันรายการชาмуไรกำแหงจะเริ่มตื้นขึ้นนั้นหนังสือพิมพ์หลายฉบับได้นำแนวคิดชาตินิยมเข้าผสมผสานในเนื้อหาหรือบทความวิจารณ์ก๊ฬาคิกบ็อกซิ่งอย่างต่อเนื่อง อาทิ การเสนอข่าวที่แสดงให้เห็นว่าการจัดการแข่งขันก๊ฬาคิกบ็อกซิ่งโดยชาวญี่ปุ่นไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมและใช้อำนาจเงินมาดลบันดาลให้นักกีฬาคิกบ็อกซิ่งมีชัยชนะเหนือนักมวยไทย ดังที่นายสมปอง สุขพัฒน์ผู้เคยคลุกคลีกับคิกบ็อกซิ่งกล่าวว่าไอ้ชะมู โนกุจิกล่าวว่าการแข่งขันมวยไทยสามารถเก็บค่าเข้าชมได้เพียง 400,000 – 500,000 บาท หากจัดคิกบ็อกซิ่งจะได้ค่าเข้าชม 700,000 -800,000บาท แต่นายสมปองระบุว่าที่ผ่านมาไอ้ชะมู โนกุจิมักสั่งให้นักมวยชกตามความต้องการของเขาจึงอาจทำให้ท่านักมวยฝีมือดีของไทยต้องพ่ายแพ้แก่นักก๊ฬาคิกบ็อกซิ่งได้โดยง่าย [26]

การปลุกเร้าบรรยากาศแห่งความเกลียดชังที่มีต่อก๊ฬาคิกบ็อกซิ่งจากญี่ปุ่นปรากฏผลอย่างรวดเร็วเพราะผู้คนหลายกลุ่มในสังคมไทยเริ่มใช้ความรุนแรงต่อนักกีฬา ผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนจนสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับก๊ฬาคิกบ็อกซิ่งในหลายรูปแบบ ดังกรณีที่มีผู้ใช้ปืนเก็บเสียงยิงเข้าสำนักงานของไอ้ชะมู โนกุจิจำนวน 3 นัดในช่วงกลางดึกของคืนก่อนหน้าที่จะมีการแข่งขันรายการชาмуไรกำแหง และในช่วงวันที่มีการแข่งขันดังกล่าวเกิดขึ้นนั้นมีนักเรียนที่ปักเสื้อฯ ข.ก.พ. ประมาณ 70 คนมารวมตัวกันที่ศูนย์การค้าราชประสงค์ และเดินทางไปราชดำริอาเขตซึ่งเป็นที่ตั้งสถานฝึกซ้อมมวยของไอ้ชะมู โนกุจิ โดยร้องเพลงปลุกใจและร้องขับไล่ นายโนกุจิ รวมถึงมีป้ายเป็นภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาขับไล่ นายโนกุจิกลับบ้านบ้านเกิดและคำขวัญต่าง ๆ เช่น คิกบ็อกซิ่งหรือจะสู้มวยไทย ขายตัวขายวิชาหมาไม่แล รวมทั้งมีภิกษุพญานอกกุญคาบไทยพินคองจนชักคันชักงอ [1]

ส่วนบรรยากาศในสนามมวยราชดำเนินในช่วงที่จัดการแข่งขันรายการชาмуไรกำแหงก็เต็มไปด้วยความตึงเครียดจากผู้ชมชาวไทยที่แสดงท่าทีไม่พอใจชาวญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับก๊ฬาคิกบ็อกซิ่ง จนทำให้นายบัญชา บัณจุลนายสนามมวยราชดำเนินต้องประกาศว่าการแข่งขันครั้งนี้ต้องแข่งกันแบบมวยไทยเท่านั้นโดยไม่มีคำว่าคิกบ็อกซิ่ง ขณะที่นักมวยต้องสวมมงคลและต้องไหว้ครู รวมทั้งต้องปฏิบัติตามกติกามวยไทยทุกประการ [2] ทั้งยังได้จัดเตรียมกำลังสารวัตรทหาร ทหารอากาศ และตำรวจจำนวนมากกว่าปกติมารักษาความปลอดภัยและป้องกันความวุ่นวายที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการแข่งขัน [27] แต่ที่ สุดแล้วความพยายามป้องกันความรุนแรงต่าง ๆ กล่าวก็ไม่เป็นผล เพราะเมื่อการแข่งขันมวยคู่ที่ 5 สิ้นสุดลง นายยอดธง เสนานันท์ครูมวยเจ้าของค่าย “ศิษย์ยอดธง” ผู้มีชื่อเสียงได้ปรี๊ดเข้าไปที่บริเวณมุมข้างเวทีมวยและชกไปที่บริเวณใบหน้าของนายไอ้ชะมู โนกุจิ โดยนายยอดธงระบุว่านายโนกุจิ เป็นโจรผู้ร้ายขโมยศิลปะการต่อสู้ของคนไทยจึงสมควรต้องได้รับการตอบโต้และทำโทษจากคนไทยทั่วประเทศ [1] นอกจากนี้ นายยอดธงยังยื่นจดหมายคัดค้านให้นายโนกุจิเปลี่ยนป้ายหน้าค่ายมวยของนายโนกุจิให้เป็นไทยบ็อกซิ่ง และใช้ตัวอักษรไทยอยู่หน้าหรืออยู่บนตัวอักษรภาษาอื่น ๆ โดยระบุว่านี่คือคำขาด ถ้าไม่ปฏิบัติตามย่อมเกิดเรื่อง [28] ทั้งนี้ นายยอดธง เสนานันท์เคยกล่าวถึงเหตุการณ์ดังกล่าวไว้ว่าตัวเขาเตรียมการไว้ก่อนหน้านั้นเป็นอย่างดี โดยหวังจะชกนายโนกุจิให้พินทัก

และแจ้งต่อบรรณาธิการนิตยสารกีฬามวยฉบับหนึ่งไว้ว่าหากมีการจับกุมตัวเขาก็ขอให้บรรณาธิการผู้นี้เดินทางไปประกันตัวเขา และตั้งใจว่าทันทีที่พ้นจากการคุมขังก็จะตามหาและยิงผู้ที่ยิงการให้ตำรวจจับกุมตัวเขาทันทีไม่ว่าบุคคลผู้นั้นมีตำแหน่งใหญ่โตเพียงใดก็ตาม [24]

ความไม่พอใจของผู้ชมชาวไทยในสนามมวยราชดำเนินต่อผู้คนที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต่อกีฬาซึ่งยังไม่จบสิ้นลงอย่างง่ายดาย เพราะถึงแม้ว่านักมวยไทยที่แข่งขันในรายการชาบูไรก์แห่งสามารถเอาชนะนักกีฬาต่อกีฬาซึ่งได้ครบทั้ง 7 คู่ที่มีการแข่งขัน แต่ปรากฏว่าเมื่อการแข่งขันจบลงยังมีผู้ชมชาวไทยหลายรายพยายามรุมประชားทัณฑ์โนกุจิ [2] และในช่วงที่พวกเขารับรู้เหตุการณ์ว่านายยอดธง เสนานันท์ชกหน้านายโอเซมุ โนกุจิ ก็ร่วมตะโกนพร้อมกันว่า “...ฆ่ามัน ฆ่ามัน ฆ่ามัน...” [24] ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องรักษาความปลอดภัยให้แก่คณะชาวญี่ปุ่นในสนามมวยราชดำเนินในขณะนั้นอย่างเข้มงวดและรีบนำส่งกลับที่พักอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าความรุนแรงนี้เกิดจากบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกีฬามวยไทย และเกิดขึ้นในสนามมวยราชดำเนินซึ่งเป็นศูนย์กลางสำคัญที่สุดของการแข่งขันมวยไทย การใช้ความรุนแรงดังกล่าวจึงอาจสะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยไม่เพียงแต่ยกมวยไทยไว้ในสถานะที่สูงเด่นเท่านั้น หากยังเลือกใช้มวยไทยในฐานะอาวุธพื้นเมืองเพื่อตอบโต้ต่อต้านญี่ปุ่นซึ่งเป็นชาติมหาอำนาจที่มีภาพลักษณ์เป็นผู้คุกคามสังคมไทยอีกด้วย

ถึงแม้ว่าในที่สุดแล้วฝ่ายจัดการแข่งขันและเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลความปลอดภัยสามารถควบคุมความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในสนามมวยราชดำเนินในขณะที่มีการจัดการแข่งขันรายการชาบูไรก์แห่งให้สงบลงได้ แต่สถานการณ์ความรุนแรงภายนอกสนามยังไม่มีทีท่าว่าจะยุติลงโดยง่าย เพราะในเช้าวันต่อมาหลังจากการแข่งขันชาบูไรก์แห่งจบลง ยังพบมีนักเรียนจากโรงเรียนอานวยศิลป์กว่า 200 คนเดินขบวนมายังหน้าค่ายซ้อมของโนกุจิ และวางพวงหรีดที่มีถ้อยคำว่า “แด่คนหน้าด่าน” หน้าสำนักงานของนายโนกุจิ และมีป้ายผ้าแสดงถ้อยคำต่าง ๆ อาทิ “วิญญูณนายชนมดัมช่วยด้วย” “โนกุจิโกโฮม” “มวยไทย คือ มวยไทย” “เราไม่ต้องการให้โนกุจิอยู่กับมวยไทย” “ศิษย์คิดล้างครู” ฯลฯ โดยมีรายงานเพิ่มเติมว่าขณะที่นักเรียนกำลังเดินขบวนอยู่นั้น มีชาวญี่ปุ่นรายหนึ่งพยายามถ่ายภาพเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้กลุ่มนักเรียนไม่พอใจและพยายามรุมทำร้ายชายชาวญี่ปุ่นคนดังกล่าว จนทำให้ชายชาวญี่ปุ่นรายดังกล่าวต้องรีบวิ่งหลบหนีไป [28]

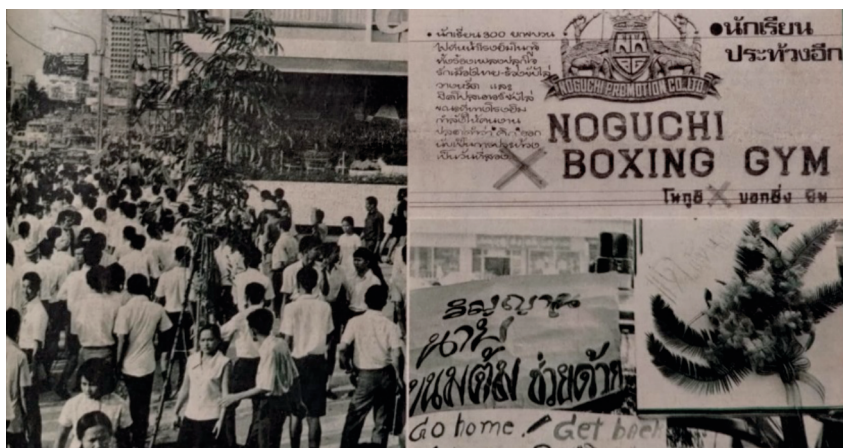


Figure 1. 300 students marched to protest Noguchi's boxing gym

Source: Thairath (1972, October 18), 1.

ด้วยบรรยากาศการปลุกเร้าแนวคิดชาตินิยมทั้งในเรื่องกีฬาสำคัญของชาติและการต่อต้านการคุกคามของญี่ปุ่นที่มีมาอย่างต่อเนื่องจึงทำให้ความรู้สึกชิงชังและการแสดงออกด้วยความรุนแรงจากผู้คนในสังคมไทยที่มีต่อกีฬาคิกบ็อกซิ่งขยายวงออกไปอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะแม้แต่ผู้คนที่ไม่ได้เข้าร่วมชุมนุมดังกล่าวหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัดก็ส่งจดหมายมายังหนังสือพิมพ์ต่างๆ เพื่อวิจารณ์กีฬาคิกบ็อกซิ่งว่าเป็นภัยคุกคามต่อมวยไทยสังคมไทยและเสนอว่าควรจัดกีฬาชนิดนี้และผู้เกี่ยวข้องออกไปจากสังคมไทยโดยเร็วแม้ต้องใช้ความรุนแรงก็ตาม อาทิ ผู้อ่านรายหนึ่งที่เขียนจดหมายมายังหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเพื่อท้าทายนายโอชะมุ โนกุจิ โดยระบุว่าเมื่อครั้งที่เขาเป็นนักเรียนจำทหารเรือสมัยสงครามโลกครั้งที่สองเคยเตะทหารญี่ปุ่นที่ไม่ถูกชะตาตบหัวจนโคลนมาแล้วหลายรายและสำคัญว่าทหารญี่ปุ่นเหล่านั้นบางรายอาจเป็นบรรพบุรุษของนายโนกุจิ [29] หรือสตรีรายหนึ่งที่ระบุว่าแม่ของเธอมีเชื้อคนไทย แต่เธอเกิดในผืนแผ่นดินไทยจึงรักกีฬามวยไทยและไม่พอใจผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาคิกบ็อกซิ่งมากเกินไปจน “...อยากจะคิดบ้าง โดยการวางระเบิดให้มันจบหายไปจากเมืองไทยในพริบตา...” [30] หรือจดหมายบางฉบับก็ประกาศว่าวางแผนสังหารนายโนกุจิไว้แล้ว [31] ขณะเดียวกันจดหมายเหล่านี้ยังแสดงให้เห็นว่าคนเหล่านี้เชื่อมโยงกีฬาคิกบ็อกซิ่งกับบริบทที่ญี่ปุ่นกำลังมีอิทธิพลครอบงำทางเศรษฐกิจเหนือประเทศไทยอยู่ในขณะนั้น อาทิ จดหมายฉบับหนึ่งที่กล่าวว่า “...เงินเยนมีอำนาจไม่น้อย แต่ผมก็ฝากความหวังไว้ด้วย และฝากบอกคนไทยด้วยกันไว้ว่าจงสำนึกไว้อยู่เสมอว่า “เมืองไทย” ก็คือ “เมืองไทย” และ “มวยไทย” ก็คือ “มวยไทย” ไม่ว่าจะอยู่มุมไหนของโลก [26] รวมไปถึงการดำเนินผู้จัดการแข่งขันชาวไทยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันครั้งนี้ด้วยความรุนแรงว่ามีพฤติกรรม “ขายชาติ” และ “ขายศิลปะมวยไทย” [32] จดหมายเหล่านี้จึงเป็นหลักฐานประการหนึ่งที่ชี้ให้เห็นแนวคิดชาตินิยมของผู้คนในสังคมไทยที่มองว่ามวยไทยเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นชาติที่ไม่อาจล่วงละเมิดหรือซื้อขายได้โดยอำนาจเงินของต่างชาติ รวมถึงความเชื่อมั่นที่หนักแน่นว่ามวยไทยเป็นอาวุธที่สำคัญทั้งในเชิงการต่อสู้และในเชิงสัญลักษณ์เพื่อตอบโต้การคุกคามครอบงำจากญี่ปุ่น

นอกจากผู้คนทั่วไปในสังคมไทยจะแสดงท่าทีต่อต้านกีฬาคิกบ็อกซิ่งและชาวญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับกีฬานี้แล้ว ยังพบว่าหน่วยงานต่าง ๆ ของไทยไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยโดยตรงหรือไม่ก็ตามต่างพากันแสดงท่าทีดังกล่าวเช่นกัน เริ่มจากสนามมวยราชดำเนินและสนามมวยลุมพินีที่ประกาศคว่ำบาตรไม่จัดการแข่งขันคิกบ็อกซิ่ง และวิงวอนให้ทุกฝ่ายอย่าตกเป็นเครื่องมือของ “ผู้ลบหลู่ชาติ” [26] โดยนายบัญชา บัณทุกุล นายสนามมวยราชดำเนิน ประกาศไม่ยอมรับนักมวยในสังกัดของโอชะมุ โนกุจิให้เข้ามาแข่งขันที่สนามมวยราชดำเนินโดยเด็ดขาด เพราะมองว่า “มีเจตนาแอบแฝงไม่สุจริตใจ” ส่วนนักมวยชาวญี่ปุ่นที่หัดชมมวยไทยที่ประเทศญี่ปุ่นและต้องการมาแข่งขันที่สนามมวยราชดำเนินต้องมีการตรวจสอบอย่างละเอียดและรอบคอบที่สุดเพื่อมิให้ “ต่างชาติมาใช้เล่ห์เหลี่ยมพลิกแพลงทำลายศิลปะมวยไทย” [33] เช่นเดียวกับพ.อ.ทองเต็ม พบสุข นายสนามมวยลุมพินีที่กล่าวว่าได้รับคำบัญชาจากพล.ต.ประเสริฐ ธรรมศิริให้วางเฉยกับคิกบ็อกซิ่งทุกทางจึงไม่คิดร่วมมือกับผู้ที่มีถิ่นเถียรติและศักดิ์ศรีของมวยไทย ตราบใดที่ผมยังอยู่ที่ลุมพินี ผมจะไม่ยอมเห็นแก่ผลประโยชน์ด้วยการทำลายศักดิ์ศรีของชาติอย่างเด็ดขาด [26] ขณะที่สนามมวยในภูมิภาค อาทิ แพร่ ลำปาง นครสวรรค์ พิษณุโลก ปากช่อง นครราชสีมา อุดรธานี ร้อยเอ็ด บ้านโป่ง ระยองประกาศไม่จัดการแข่งขันคิกบ็อกซิ่ง [34] แม้แต่ผู้จัดการแข่งขันชาวไทยที่ร่วมมือกับนายโอชะมุ โนกุจิจัดการแข่งขันรายการชามูไรเก่าแห่งก็กล่าวว่าแท้จริงแล้วที่ตนร่วมจัดการแข่งขันครั้งนี้เป็นเพราะอยากให้นักมวยไทยได้ล้างแค้นนายโนกุจิที่เคยฉ้อโกงมวยไทยไปแข่งขันและพ่ายแพ้กับกีฬาคิกบ็อกซิ่งที่ญี่ปุ่น [26]

การตอบโต้ด้วยความรุนแรงจากผู้คนหลายฝ่ายในสังคมไทยเช่นนี้สร้างความตื่นตระหนกแก่ โอซะมุ โนกุจิและคณะชาวญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับกีฬาคิกบ็อกซิ่งในเวลาดังกล่าว โดยในเบื้องต้นนายโอซะมุ โนกุจิ ได้ใช้พื้นที่สนามมวยราชดำเนินในวันที่มีการแข่งขันชามูโรไกแห่งแถลงขอโทษต่อสังคมไทยโดยระบุว่ามวยไทย เป็นศิลปะชั้นสูงที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานที่เขาพนักมวยในสังกัดมาฝึกฝนในฐานะลูกศิษย์ [31] และต่อมา โอซะมุ โนกุจิที่ต้องเก็บตัวอย่างมิดชิดอยู่ในโรงแรมได้ขอโทษชาวไทยอีกครั้งโดยระบุว่ามวยไทยศิลปะการต่อสู้ ที่ยิ่งใหญ่ และขอเปลี่ยนคำว่าคิกบ็อกซิ่งเป็นมวยไทย รวมทั้งไม่ขอเอาความกับผู้ทำร้ายตัวเขาและทำลาย สถานฝึกซ้อมของเขาแต่อย่างใด และในวันถัดมาหลังจากการแข่งขันก็มีการปลดป้ายค่ายมวยของนายโนกุจิ ที่เดิมใช้คำว่า Noguchi Kick Boxing Gym เหลือเพียง Noguchi Boxing Gym [28]

คำขอโทษและการปรับเปลี่ยนชื่อค่ายมวยของโอซะมุ โนกุจิแทบไม่ได้รับการตอบสนองด้วยการ ให้อภัยจากสังคมไทย เนื่องจากต่อมา พล.ต.ต. ม.ร.ว.นิธย์ ภาณุมาศ ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง ได้แถลงว่าจำเป็นต้องขับนายโนกุจิออกจากประเทศเพราะลบหลู่ดูหมิ่นศิลปะมวยไทยอย่างจงใจ สร้างความ กระทบกระเทือนจิตใจประชาชนชาวไทยเจ้าของประเทศอย่างรุนแรง นอกจากนั้นนายโนกุจียังเข้ามาในฐานะ นักทัศนอาจรแต่กลับเข้ามาประกอบอาชีพที่เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยอันดีของประชาชนซึ่งเข้าลักษณะ ต้องห้ามตามพรบ. เข้าเมือง [34] จึงมีคำสั่งให้ตำรวจนำตัวโอซะมุ โนกุจิไปส่งที่สนามบิน โดยระบุว่ามีความผิด ในฐานะที่เข้ามาในประเทศไทยโดยผิดวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในหนังสือเดินทาง เพราะได้เข้ามาเปิดโรงฝึกคิกบ็อกซิ่ง ที่ราชดำริอาเขต [35] จากนั้นอีกไม่นานจึงส่งนักมวยคิกบ็อกซิ่ง 17 คนส่งกลับญี่ปุ่น พร้อมทั้งประกาศว่านายโนกุจิ อยู่ในข่ายบุคคลต้องห้าม หากเดินทางกลับมายังประเทศไทยเมื่อใดให้ส่งกลับประเทศทันที [3] สิ่งที่น่าสนใจ ต่อกรณีนี้ คือ ทางของไทยได้บังคับใช้กฎหมายกับนายโอซะมุ โนกุจิและคณะชาวญี่ปุ่นผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาคิกบ็อกซิ่ง อย่างรวดเร็ว แต่กลับไม่พบหลักฐานว่ามีการดำเนินคดีกับผู้ที่ใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ดังกล่าวทั้งที่การใช้ ความรุนแรงหลายเหตุการณ์ล้วนเป็นคดีอาญา จึงแสดงให้เห็นว่าทั้งประชาชนและหน่วยงานภาครัฐในสังคมไทย ในเวลานั้นล้วนเห็นพ้องกันว่า การตอบโต้กลุ่มชาวญี่ปุ่นเช่นนั้นเป็นมาตรการที่เหมาะสมเพราะเป็นการกระทำ เพื่อปกป้องมวยไทยซึ่งมีภาพลักษณ์และสถานะที่สูงส่งในสังคมไทย

ถึงแม้ว่าทางการไทยได้ขับนายโอซะมุ โนกุจิ ตลอดจนนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาคิกบ็อกซิ่ง กลับญี่ปุ่นไปอย่างเร่งด่วนแล้ว แต่กระนั้นยังคงมีผู้คนอีกหลายกลุ่มในสังคมไทยที่แม้ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรง กับเหตุการณ์นี้ก็พยายามแสดงบทบาทปกป้องมวยไทยจากภัยคุกคามของกีฬาคิกบ็อกซิ่งต่อมาเช่นกัน อาทิ กองกษาปณ์ในสังกัดกระทรวงการคลังซึ่งมีหน้าที่สำคัญในการบริหารจัดการด้านการเงินของประเทศแต่ไม่สามารถ ด้านทานอิทธิพลทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นที่มีอิทธิพลเหนือเศรษฐกิจไทยในขณะนั้นได้ก็ร่วมแสดงท่าทีสนับสนุน กีฬามวยไทยและต่อต้านกีฬาคิกบ็อกซิ่งโดยประกาศจัดทำเหรียญที่ระลึกมวยไทยซึ่งมีรูปนักมวยไทยชกกัน โดยมีตัวอักษรว่า “มวยไทยแนชั่นแนล สปอร์ต ออฟ ไทยแลนด์” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่มวยไทยและ ต่อต้านคิกบ็อกซิ่ง [36] จึงนับว่าเป็นเรื่องน่าประหลาดใจที่หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลไทยซึ่งไม่สามารถ ต่อสู้กับพลังและอิทธิพลของญี่ปุ่นในเรื่องที่ตนรับผิดชอบโดยตรงได้ แต่กลับฉวยใช้กีฬามวยไทยอันเป็นอัตลักษณ์ สำคัญของท้องถิ่นเป็นสัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงความไม่พอใจและการต่อต้านต่อพลังอำนาจของญี่ปุ่นในเวลา ดังกล่าวเช่นกัน

การที่ผู้คนและหน่วยงานต่างๆ ในสังคมไทยแสดงท่าทีร่วมกันโดยมิได้นัดหมายในการใช้ความรุนแรง เพื่อต่อต้านชาวญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่กีฬาคิกบ็อกซิ่งเข้าสู่สังคมไทย แสดงให้เห็นว่าผู้คนกลุ่มต่าง ๆ

ในสังคมไทยในเวลานั้นมองว่าการที่ญี่ปุ่นมีอิทธิพลทางเศรษฐกิจและการกีฬาเหนือไทยในเวลานั้นเป็นภัยคุกคามที่สำคัญต่อสังคมไทย ดังนั้นเมื่อมีผู้นำกีฬาคิกบ็อกซิ่งจากญี่ปุ่นเข้ามาเผยแพร่ในสังคมไทยจึงนำมาสู่การผสมผสานแนวคิดชาตินิยมกับกีฬามวยไทยเพื่อต่อต้านการเข้ามาของกีฬาคิกบ็อกซิ่งและผู้ที่เกี่ยวข้อง ขณะเดียวกันการที่คนกลุ่มต่าง ๆ สังคมไทยเลือกนำเสนอมวยไทยเป็นอาวุธสำคัญในการตอบโต้ต่อพลังอำนาจของญี่ปุ่นนั้นก็มิได้หมายความว่าพวกเขาเพียงต้องการปกป้องศักดิ์ศรีหรือความสูงส่งของมวยไทยเพียงประการเดียวเท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยในเวลานั้นยังไม่มีพลังอำนาจมากพอที่จะฉวยใช้กฎหรือกติกาสากลไม่ว่าทางเศรษฐกิจหรือกีฬามาตอบโต้ต่อต้านญี่ปุ่นซึ่งมีพลังอำนาจเหนือกว่าได้ จึงทำให้ผู้คนในสังคมไทยเลือกใช้มวยไทยซึ่งเป็นกีฬาท้องถิ่นซึ่งมีกติกาของตนเองมาเป็นอาวุธทั้งในแง่การต่อสู้ที่แท้จริงหรือในเชิงสัญลักษณ์เพื่อตอบโต้ต่อพลังการคุกคามครอบงำของญี่ปุ่น

สรุปและอภิปรายผล

แม้ว่าที่ผ่านมาสังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดกว้างสำหรับกีฬาสมัยใหม่และคนต่างชาติอยู่พอสมควร แต่ในกรณีของกีฬาคิกบ็อกซิ่งในช่วงพ.ศ. 2515 กลับเป็นเหตุการณ์ที่ต่างออกไป เนื่องจากการนำกีฬาคิกบ็อกซิ่งจากญี่ปุ่นเข้ามาในสังคมไทยเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ผู้คนไม่น้อยในสังคมไทยไม่พอใจต่อกรณีที่ญี่ปุ่นกำลังมีอำนาจทางเศรษฐกิจและการกีฬาเหนือไทยอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นเมื่อมีผู้นำกีฬาคิกบ็อกซิ่งจากญี่ปุ่นเข้ามาเผยแพร่ในสังคมไทยพร้อมกับการอธิบายว่ากีฬาชนิดนี้เก่าแก่กว่าและมีประสิทธิภาพในการแข่งขันเหนือกว่ากีฬามวยไทยซึ่งมีความสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์สำคัญในสังคมไทยตลอดจนสัมพันธ์กับผู้คนจำนวนมากในสังคมไทยมาอย่างยาวนานจึงทำให้กีฬาคิกบ็อกซิ่งกลายเป็นภาพแทนของมหาอำนาจภายนอกที่คุกคามทำลายสังคมไทย และปลุกเร้าให้ผู้คนหลายฝ่ายในสังคมไทยใช้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยซึ่งเป็นหนึ่งในอัตลักษณ์ที่สำคัญของสังคมไทยเป็นเครื่องมือตอบโต้กีฬาคิกบ็อกซิ่งและผู้คนที่เกี่ยวข้องกับกีฬาชนิดนี้ซึ่งมีภาพลักษณ์เป็นตัวแทนของพลังคุกคามหรือการครอบงำที่เหนือกว่าจากโลกภายนอก ลักษณะเช่นนี้ไม่เพียงแสดงถึงความรุนแรงในเหตุการณ์ดังกล่าวเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นว่าการที่ผู้คนจำนวนมากในสังคมไทยเชื่อมโยงความคิดชาตินิยมในกีฬาประจำชาติกับปัญหาเรื่องการครอบงำทางเศรษฐกิจของต่างชาติยิ่งเปรียบเสมือนช่องทางที่นำไปสู่การออกใบอนุญาตให้ผู้คนในสังคมไทยสามารถใช้ความรุนแรงของตนต่อผู้คนหรือกิจกรรมต่างแดนที่ไม่พึงพอใจได้อย่างชอบธรรมอีกด้วย

References

- [1] Dailynews. (1972, October 17). Anti-kickboxing protests intensify, students march to oust. *Dailynews*. 1, 16. (in Thai)
- [2] Thairath. (1972, 17 October). Shooting at the gym. Hundreds of people storm to denounce and expulsion Japanese. Incensed Muay Thai master punches to Noguchi's face. *Thairath*. 1, 16. (in Thai)
- [3] Thairath. (1972, October 20). Deported 17 'kickboxers' back to Japan. Announcement of 'Noguchi' as a prohibited person in Thailand. *Thairath*. 1, 16. (in Thai)
- [4] Silsavet, W. (2013). Local politicians in Chumphon Province. Bangkok: King Prajadhipok's Institute. (in Thai)

- [5] Polannant, T. (1975). Resistance against Japan from Yamada to Tanaka. *Sangkomsat Paritat*, 13(3-4), 9-20. (in Thai)
- [6] Sanartid, A. (2013). Nationalist ideology of Thai university students and the boycott of Japanese products B.E. 2515. *Japan Study*, 30(2), 107-127. (in Thai)
- [7] Vail, P. (2014). Muay Thai: Inventing tradition for a national symbol. *Sojourn: Journal of Social Issue in Southeast Asia*, 29(3), 509-553.
- [8] Ek-chai, K. (2020). “Muay Thai” forming process in the absolutist state. [Unpublished Master’s Thesis, Master’s Thesis, Chaing Mai University]. (in Thai)
- [9] Monthienvichienchai, A. (2004). *The Change in the role and significant of Muay Thai, 1920-2003*. [Unpublished Master’s Thesis, Chulalongkorn University]. (in Thai)
- [10] Kittiaras, P. (2005). Lives of hunting dogs’: “Muay Thai” and the politics of Thai masculinities. *South East Asia Research*, 13(1), 57-90.
- [11] Sangkhamanee, J. (2012). *Thai boxing and embodiment: The construction of masculinity through sportsmanship*. [Paper Presentation]. The Asian Conference on Cultural Studies. Osaka.
- [12] Eiamrerai T. (2001). *Communicating national identities in Muay Thai*. (Unpublished Doctoral Dissertation, Chulalongkorn University). (in Thai)
- [13] *Memorial at the royal cremation ceremony of Major Luang Thurakit Wannakarn*. (1971). Bangkok: Air Force News Printing House. (in Thai)
- [14] Boonyapuranon, A. (2010). *Boxing in the box: Development from Thai boxing ring to television boxing programme (1955-2009)*. [Unpublished Master’s Thesis, Thammasat University]. (in Thai)
- [15] Kaewsringam, J. (2004). *Opening the world of Thai boxing: relations of between boxer, their boxing camp, and business in the boxing circles*. [Unpublished Master’s Thesis, Thammasat University]. (in Thai)
- [16] Onishi, A. (1971). Japanese interests in Southeast Asia-A Japanese view. *Asian Survey*, 11(4), 413-421.
- [17] Halliday, J., & Gevan McCormac. (1975). *Japanese Imperialism Today: "co-prosperity in Greater East Asia*. (S. Jamarik, Trans.). Thai Wattana Panich. (in Thai)
- [18] Akrasanee, N., & Seiji Naya. (1976). *Economic relations between Thailand and Japan*. (T. Suwannatat, Trans.). Pikanes. (in Thai)
- [19] Manipluksa, C. and Kenneth J. Haller. (Eds). (2001). *Thai-Japanese relations: a review of treaties and agreements from the past 100 years*. Thammasat University. (in Thai)
- [20] Broadbridge, S. and Martin Collick. (1968). Japan’s international policies: Political and economic motivations. *International Affairs*, 44(2), 240-253.

- [21] New Nation. (1971, July 22). Get Your Kick from Thai Boxing. *New Nation*, 16.
- [22] Dailynews. (1972, 12 October). Japan talks down Muay Thai, time to accept “kickboxing”. *Dailynews*, 14-15. (in Thai)
- [23] Prachathipatai. (1972, October 10). Japanese boxing teams will fight Muay Thai teams at Rajadamnern stadium twice. *Prachathipatai*, 15. (in Thai)
- [24] N.Kelang, P. (2010). *Fist outside the Ring*. Praew. (in Thai)
- [25] Siamrath. (1972, October 13). Declaration, page 15. *Siamrath*, 15. (in Thai)
- [27] Prachathipatai. (1972, October 18). Thai boxer wins Japanese boxer outclass. Osamu gets punched in the face by the ring side. *Prachathipatai*, 15. (in Thai)
- [28] Dailynews. (1972, October 18). Noguchi is being heavily harassed by boxing fans. Police have an order to leave Thailand within 24 hours. *Dailynews*, 1, 16. (in Thai)
- [29] Thairath. (1972, October 17). Krao Keela. *Thairath*, 14-15. (in Thai)
- [30] Thairath. (1972, October 18). Krao Keela. *Thairath*, 14-15. (in Thai)
- [31] Dailynews. (1972, October 18). Place the wreath in front of Noguchi's boxing gym. Threatening to kill. *Dailynews*, 1, 16. (in Thai)
- [32] Dailynews. (1972, October 19). Noguchi reveals that the Thai who support 'kickboxing' is Tiamboon Intarabut. *Dailynews*, 1, 16. (in Thai)
- [33] Prachathipatai. (1972, October 21). Rajadamnern will absolutely not allow boxers from Noguchi's boxing gym to compete. *Prachathipatai*, 15. (in Thai)
- [34] Thairath. (1972, October 19). Deport 'Noguchi' to Japan. Police took him to the Plane. Threat to peace. *Thairath*, 14-15. (in Thai)
- [35] Prachathipatai. (1972, October 21). The story of A fish that died because of its mouth. *Prachathipatai*, 15. (in Thai)
- [36] Prachathipatai. (1972, October 19). Banacha refused to let Noguchi register a boxing gym. *Prachathipatai*, 15. (in Thai)